

Jeg tror derfor, man maa opfordre det ærede Flertal til at opgive dette Standpunkt og erkende, at en saadan særlig Erklæring ikke kan anses for nødvendig.

Fra socialdemokratisk Side er der stillet forskellige Ændringsforslag, som i det væsentlige indeholder de samme Ting som de Ændringsforslag, der har været stillet fra vor Side, og hvoraf en stor Del er blevet godkendt af Udvalgets Flertal. Saaledes som de socialdemokratiske Ændringsforslag er udformet, kan vi i det store og hele sympatisere med deres Indhold. Der kan være Punkter, hvor dette efter vor Opfattelse er upraktisk formet, men vi mener, at de Formaal, som man har sat sig fra socialdemokratisk Side, i Virkeligheden naas gennem de Ændringsforslag, der har været stillet af os, og hvoraf, som sagt, en stor Del er godkendt. Naar man fra socialdemokratisk Side bestemmer de Spørgsmaal, der regelmæssigt skal forelægges for Udvalget, ved at angive „Deltagelse i internationale Konferencer, Afslutning af Traktater og Overenskomster, Handelsaftaler, Oprettelse og Nedlæggelse af Gesandtskabs- og Konsulatposter“, anser jeg det for givet, at man fra alle Sider vil være enig om, at disse Spørgsmaal hører til den Art Spørgsmaal, et Ministerium maa være forpligtet til at forelægge for Udvalget i Henhold til den fra alle Sider godkendte Sætning: „Saaданne Sager bør af Regeringen saa vidt muligt forelægges Nævnet, naar de er af større Betydning og ikke allerede har været forelagt Rigsdagen“. Jeg tror, der vil kunne naas detsamme ved Vedtagelsen af denne Sætning; og der vil da ikke være nogen Mulighed for at fortolke Opremsningen af de enkelte Spørgsmaal saaledes, at andre Spørgsmaal derigen- nem ligesom skulde blive skudt til Side.

Endelig er der Forholdet mellem Udvalget og Rigsdagen, paa hvilket vi jo lagde overmaade stor Vægt under denne Sags Behandling allerede i Fjor. Dér er det vor Opfattelse, at det Forslag, der er blevet Enighed om indenfor en stor Del af Udvalget, i alt væsentligt vil bringe det samme, som man har ønsket fra socialdemokratisk Side. Det sikrer, at Spørgsmaalene bliver forelagt for Rigsdagen, og det sikrer tillige, at dette kan ske, ikke blot naar Udvalgets Flertal ønsker det, men ogsaa naar et vist Antal af Udvalgets Medlemmer ønsker det. Her har man fra socialdemokratisk Side foreslaaet, at det skulde være Tilfældet, naar et enkelt Parti ønskede det. I sig selv kan jeg anse dette for hensigtsmæssigt og rigtigt, men det er jo ikke sædvanligt, at Stilling til det. Hvis jeg har opfattet det

vi i Lovbestemmelser paa den Maade manøvrerer med Partierne, undtagen i selve Valgloven, og man har jo her fulgt den sædvanlige Vej ved at angive et vist Antal som det, der kræves til at faa et Udvalgsmøde sammenkaldt eller til at faa en Sag forelagt for Rigsdagen. Vi har her foreslaaet 5, et Tal, som svarer til $\frac{1}{4}$ af 20, som efter vor Mening burde være Medlemstallet for Udvalget, og jeg anbefaler ogsaa paa dette Punkt vort Forslag i Modsætning til den Trediedel eller over en Trediedel, som det ærede Flertal kræver for at kunne faa en Sag saaledes behandlet i Udvalget eller fremdraget i Rigsdagen.

Jeg skal da for mit Vedkommende anbefale de Ændringsforslag, der er stillet af et Flertal, hvori det radikale Venstres Repræsentanter deltager, samt de særlige Ændringsforslag, der er stillet fra vor Side.

Fraenkel: Medens man med Glæde maa konstatere, at Udvalgets Arbejde har været særdeles fordrageligt, har det paa den anden Side ikke kunnet undgaas, at man bemærkede en vis Tilbageholdenhed hos Socialdemokratiet og til Dels ogsaa hos de Radikale, en Tilbageholdenhed, som jo ogsaa har fundet Udslag i Herrernes Udtalelser her i Dag. Den maa undre, synes jeg, fordi et Organ som det, her søges dannet, dog saa afgjort er et Skridt i demokratisk Retning, at det forekommer mig, at de ærede Partier, som i ganske særlig Grad mener, at de er Vogtere af Demokratismen her i Landet, ogsaa i ganske særlig Grad skulde være glade ved dette Skridt fremad, under Hensyn til, at man nu en Gang ikke altid kan faa alt, hvad man ønsker, og dog ogsaa i Forstaaelsen af, at det maaske kunde være heldigt i dette som i andre Tilfælde, at man ikke straks fik alt, hvad man ønskede. Navnlig hvor vi staar overfor noget saa ganske nyt og uprøvet, mener jeg, det er rigtigt at forsøge sig frem og lade Tingene, som jeg tidligere har udtrykt mig, gro op af sig selv. Jeg vilde derfor ønske, at Herrerne og de Partier, de tilhører, kunde faa noget mere Varme frem i deres Forhold til dette Udvalg, i alt Fald til Arbejdet i det, naar det begynder.

I saa Henseende blev jeg lidt ængstelig ved noget, som det ærede Medlem Hr. P. Munch udtalte. Han syntes at opfatte det som det normale for Arbejdet i dette Udvalg, at naar vi havde været sammen om en eller anden Ting, gik man straks til Partierne og — jeg forstod ham saaledes — i et ligefrem Partimøde diskuterede, hvad der var foregaaet, og at Partiet saa tog